

De Maand van Hemus maart 2004

LEDEN POSITIEF OVER VRIJWILLIGERSBELEID

door Jos Wassink

Villa Hemus, woensdag 3 maart - Ongeveer 25 leden waren aanwezig op de hearing die het bestuur had georganiseerd over het voorgenomen vrijwilligersbeleid. Vice-voorzitter Feike Tibben had op enige weerstand gerekend, maar naarmate de avond vorderde veranderde de stemming van afwachtend naar uitgelaten, zodat het bestuur weinig aanleiding heeft om het beleidsvoorstel voor de ALV nog ingrijpend te herzien.

Nog even het voorgenomen beleid op hoofdlijnen:

NU zijn er circa 110 leden actief van de 300 en iedereen draait verplicht bardienst, hoewel er veel verzuim is. Alle andere taken worden vervuld op eigen initiatief of doordat mensen ergens voor gevraagd worden. Het is onduidelijk hoeveel inzet er van de leden verwacht wordt naast het roeien.

STRAKS zijn er ongeveer 240 actieve leden nodig die gemiddeld 50 uur per jaar aan werk verrichten (naast een uur roeien en een half uur taak). Een vrijwilligerscoördinator (kan ook door meerdere personen verricht worden) speelt de rol van Verenigings-intercedent, in de betekenis dat hij/zij de koppeling maakt tussen individuele wensen en mogelijkheden van de leden en de behoeften vanuit

de commissies.

Feike Tibben vertelt hoe het idee van het vrijwilligerswerk binnen de vereniging binnen het bestuur van opgelegde plicht (inclusief sancties en boetes) gegroeid is naar een sociale verplichting, die althans aanvankelijk niet keihard zal worden afgedwongen. In plaats daarvan zal de wederkerigheid worden benadrukt onder het motto van 'vrijwillig maar niet vrijblijvend' of ook 'halen en brengen'.

Het principe van verplicht vrijwilligerswerk stuitte tijdens de hearing nauwelijks op weerstand. Wel werd er constructief gediscussieerd over de haken en ogen van de uitvoering. Moet je bijvoorbeeld een basisverplichting invoeren zoals nu

de bardienst is? Het gevaar bestaat dat de bardienst dan uitgevoerd wordt (of ook niet) door ongemotiveerde leden met alle gevolgen van dien. Activiteitencommissaris Roelof Wiggerink zit er niet op te wachten. Ook het vaststellen van een minimum aantal uren per jaar kan averechts werken in de zin dat mensen na een taakje van 8 uur zich er weer een jaar aan kunnen onttrekken.

Moet het vrijwilligerswerk een aan het lidmaatschap verbonden verplichting worden, of kan het ook een 'sociale verplichting' zijn. Met andere woorden: als je het subtiel sociaal benadert, krijg je dan wel voldoende participatie (240 van de 300 leden)? En als het een plicht is voor ieder lid, moet er dan ook een mogelijkheid bestaan om die verplichting af te kopen door zeg 50% meer contributie te betalen om in ruil daarvoor gevrijwaard te blijven van een telefoontje van de vrijwilligerscoördinator? En, tenslotte, hoe kijken we aan tegen sancties? Bij tennis- en hockeyverenigingen is het heel gebruikelijk dat verzuimen van een bardienst met 50 Euro beboet wordt. Moeten we dat ook invoeren en zo ja, bij hoeveel verzuim gaat dat dan in? U ziet, er zijn nog heel wat sappige details in te vullen.

lees verder op pagina 4

HANS ROVERS UIT BESTUUR

door Piet Kunst, voorzitter

Hans Rovers heeft om gezondheidsredenen zijn taak als secretaris van Hemus moeten neerleggen. Hij blijft wel roeien!

De taken van de secretaris worden tijdelijk uitgevoerd door Cees Medema.

MAAK JE BORST MAAR NAT!

Het bestuur gaat strikter om met veiligheid in de winter. Vanaf het komende najaar wordt het wellicht verplicht om een training 'klim-in-de-boot' gevolgd te hebben als je in de winter wilt roeien in bepaalde boten. En voor iedereen komt er een verplichte veiligheidsinstructie. Oktober! Hieronder: Jan Zwaan doet pogingen in de skiff te klimmen bij de recente training.

Hoe wil jij werken?

Kom naar de dichtstbijzijnde
Randstadvestiging om je te oriënteren!

Randstad
Stadsring 6-8, Amersfoort
Telefoon (033) 422 41 00

Verlaat 13, Nijkerk
Telefoon (033) 245 59 35

Nieuwe Baarnstraat 10, Baarn
Telefoon (035) 548 01 25

Dillenburglaan 2, Soest
Telefoon (033) 603 64 75

randstad www.randstad.nl voor meer vacatures

BATENBURG-RUITER
BOUWBEDRIJF B.V.
Havenweg - Amersfoort

KERKROEIEN

door Jos Wassink

Een opvallend schip op de Hiswa dit jaar: een zeer lange en brede overnaadse roeiboot met - eens even kijken - wel veertien roeiplaatsen. En een geriefelijke stuurmansplek uitgerust met helmstok en twee knoppen voor de lenspompen midden en achterin het schip. Een intrigerend schip dat de Sneeker roeivereniging De Geeuw geïmporteerd heeft uit Finland, het land van bizarre sporten als mobieltjes werpen, moerasvoetbal en hindernisloop met vrouw over de schouder.

lees verder op pagina 2

WISSELVLOT HAALT BAARN DICHTERBIJ

door Feike Tibben

Er was al een plek, nu is er ook een vlot. Op maandag 15 maart hebben Wim Broekhuizen en Ad Cornelisse het wisselvlot erheen gevaren.

In 2 uur legden ze met de coachboot als heuse vrachtaarder en twee vloten als duwbak tegen de wind in de afstand af. Vanaf nu kan er gewisseld, gerust of gepicknickt worden op 5 km. van Amersfoort en 3 km. van Baarn: naar Baarn zal nooit meer zo ver zijn. De vloten zijn tijdelijk, voor de definitieve oplossing hebben Hemus en De Eem subsidie aangevraagd.

WONEN IN EEN MONUMENT

door Leonie Walta

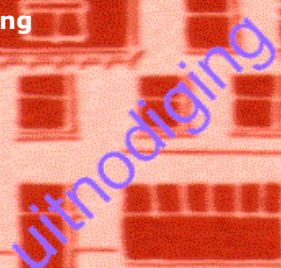
Op een woensdagmiddag ging ik op bezoek bij Bertus en Ineke Hylkema. Zij bewonen sinds 1949 het huis op Plantsoen Noord 2. Een bijzonder huis, want het zit vast aan de Koppelpoort en is deel van de stadsmuur. Daarbij staat het aan het begin van de Eem, en is daarmee interessant voor onze serie "langs de Eem".

lees het interview op pagina 4

KOM OOK!

aanmelding
sluit
30 maart

meld je
direct
aan:
zie
pagina 4

2 april 2004, 20.00 uur

Jaardiner RV Hemus

'Happen met Hemus'

Terminus, Stationsstraat 42a

ALV
28-4
agenda
op
pagina 6

HEAD
OF THE
RIVER
VALT
DEELS
IN HET
WATER

pagina
5 en 6

De maand van Hemus wordt tienmaal per jaar aan alle leden van Roeivereniging Hemus gezonden.

Redactie: Ilja van Buitenen, Lieke Huits, Koos Termorshuizen, Leonie Walta, Jos Wassink.

Adreswijziging naar ledenadministratie@hemus.nl. Onopgemaakte kopij en tips naar redactie@hemus.nl

ELFSTEDENTOCHT ALS HEMUS-EVENEMENT

door Mirjam van Zanten

"Dat lijkt me nou mooi", zei ik vorig jaar al: "Als we met héél Hemus de Elfstedentocht zouden meeroeien!"

Natuurlijk begrijp ik wel, dat dit waarschijnlijk bij een illusie zal blijven, maar het lijkt me toch mooi om een goede vertegenwoordiging aan de start te hebben.

De Elfstedentocht wordt over het algemeen gevaren in estafettevorm. De hele tocht is circa 200 kilometer lang.

Meestal wordt deze route als volgt ingedeeld: 2 dagploegen en 2 nachtploegen van ieder 3 mensen, waarmee je om beurten roeit en stuurt.

Een roeitraject is gemiddeld ongeveer 8 kilometer. Soms roei je wat minder, soms wat meer.

Een van de dagploegen gaat om 20.00 uur van start in het overvolle water in Leeuwarden, na circa 4 trajecten roeit de tweede ploeg tot net iets voorbij Dokkum. Dan komt na middernacht de nachtploeg aan de beurt en rond 's morgens vroeg bij de Lutte neemt de dagploeg het weer over. De nachtploeg kan dan, na wat slaap, finishen bij Wetterwille, waar veel enthousiaste toeschouwers, een blaasorkest en een warme maaltijd hen opwacht.

De bedoeling is dat het hele traject binnen 24 uur wordt afgelegd. Als je stevig door kunt roeien en snel wisselt, is dat geen probleem. Als voorbeeld kan ik vertellen dat we met ons ploegje meiden, het eerste jaar dat we roeiden, bij een ploeg met wat meer ervaring aansloten en om ongeveer 18.00 uur - dus ruim op tijd - binnenroerden, vermoeid, maar voldaan!

Vorig jaar waren we met 4 ploegen: 3 estafetteploegen en een

marathonploeg. Het lijkt mij de moeite waard hier dit jaar weer naar te streven. Misschien kunnen we de Marathonploeg vervangen door een estafetteploeg.

In ieder geval staat er al een herenploeg in de startblokken. Opgegeven en wel.

Wij met ons ploegje van dames, die nu in de dames 8 roeien, willen graag een sterke damesploeg, of een goeie mixploeg vormen. Ik sprak Hans Meijer en die ziet het ook wel zitten om met twee goeie mixploegen van start te gaan.

Verder was ik laatst bij de ploegenavond in de Villa. Hier hoorde ik dat er verschillende midweekroeiers interesse hadden en dat ook eerstejaars staan te popelen om eens van dichtbij, dit evenement mee te maken, roeiend of als begeleider.

Want natuurlijk hebben de roeiende ploegen veel behoefte aan vervoer, aandacht, support, krachtvoer. Het is heerlijk om als roeier in een gereedstaande auto te kunnen stappen, die je naar het volgende traject brengt. Mocht je interesse hebben voor zo'n klus, dan belof ik nu vast, dat je dat in hartelijke dank wordt afgenomen!

Verder hebben we vorig jaar in huisjes bij Sneek gezeten, lekker slapen op een goed bed in plaats van in je tentje. Heerlijk. Ook dit jaar hebben we weer

een uitstekende locatie gevonden, al moet die natuurlijk nog vol komen!

We kunnen overnachten bij de kampeerboerderij in Uitwellingergera "Krekt Ut Wetter". De Boerderij ligt op een mooie plek aan het water, dicht bij Sneek. Hij is gehuurd van donderdag 20 t/m zondag 23 mei; met Hemelvaart worden alleen hele 'weekenden' verhuurd. Er is plaats voor 36 personen. Als we met meer mensen tegelijk moeten overnachten, kan dat eventueel nog aangevuld worden met tentjes.

De praktijk leert echter dat er mensen roeien en dat anderen op dat tijdstip slapen en omgekeerd, dus moet er voldoende plek zijn. De accommodatie kost € 1750 voor het hele weekend, dus ook om die reden geldt: hoe meer zielen, hoe meer vreugd - lees: hoe minder een ieder hoeft te betalen, om deel te nemen aan de feestvreugde.

Mooie plannen, maar dan moeten ze wel concreet worden. Ik geef me bij deze op om de belangstelling te registreren, de samenstellingen van de boten in overleg te coördineren, helpen af te stemmen op elkaars behoeften en mogelijkheden, roei-ervaring en wensen.

Wacht niet te lang. Hoe eerder geregeld, hoe meer voorpret.

ten plaats waar hele dorpen, bedrijven en zelfs boten van het Finse parlement aan meedoen. Kerkbootroeien is daarmee voor veel wintersporters een ideale manier geworden om te 'overzomereren'. Roeien dus om in conditie te blijven voor het langlaufen.

Enkele leden van de Sneeker roeivereniging De Geeuw hebben deelgenomen aan meerdaagse kerkboottochten en waren zo enthousiast dat ze zelf een veertien persoons kerkboot hebben aangeschaft. De boot 'Marskin Airo' ligt op het terrein van de Sneeker roeivereniging en is voor andere roeiverenigingen te huur voor 150 Euro / dag. Vanuit Sneek kunnen de Friese wateren worden bevaren, maar desgewenst kan de kerkboot ook per trailer worden vervoerd. Ook hebben de Friesen contacten met Finse werfen en kunnen bemiddelen bij aanschaf van een kerkboot.

Meer info is verkrijgbaar via onderstaande e-mailadressen: robhelbz@knmg.nl p.d.vandrooge@worldonline.nl info@jachtwerfleijstra.nl

IN EN UIT

Erbij en eraf: het gaat maar door. Een opsomming. Vanaf nu met foto's van nieuwe leden. Naast deze nieuwe leden zijn momenteel 21 mensen bezig met de basisinstructie.

Nieuw sinds november 2003:

Eline Bloemen, Bob Kauffmann, Floor Vas Visser.

Nieuw sinds januari 2004:

Natasja van Groningen, Petra van Kooij, Jacomien Winkels, Vincent van Rootselaar, Martine Hogerwerf, Karin Pattisina-Sietzema, Charles Volmer, Lisa Bosker.

Nieuw sinds februari 2004:

Martijn Roelofs, Sebastiaan Smink, Ellen Blom.

Weg sinds 1 januari:

Pascal Weijters, Marcel Drenth, Niels Beverwijk, Sven Burger, Bram van der Meer, Sam Koppenol.

Karin

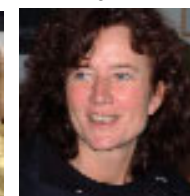
Vincent

Charles

Martine

Lisa

UIT DE ROESCHOOL

door Jos Wassink

Afgelopen winter is een begin gemaakt met een nieuwe vorm van instructie. Een kerngroep, bestaand uit Piet Hilhorst, Koos Termorshuizen, Els Boelhouwer en Yvonne Servaas, begeleidde beginnende instructeurs bij hun instructie aan nieuwe leden. Een soort instructeurs-instructie dus. Alwin van Haren, zelf nog maar 1 jaar lid, is een van de versopgeleide instructeurs. Jos Wassink sprak met hem.

Alwin

De instructiegroep van Alwin begon in februari met de eerste roeilessen. Tegelijk ging ook de scholing van instructeurs zelf van start. Hierbij werd aangehaakt bij een cursus die de KNRB op dat moment aanbood. In vier avonden (waarvan drie bij Hemus) en een zondagmiddag leerden de aspirant-instructeurs goed kijken naar hun pupillen. Alwin beviel het praktische karakter van de cursus heel goed. Hij had het gevoel veel te kunnen leren van de berg aan ervaring die cursusleider

Chris van Winden wist in te brengen. Alwin ziet de cursus als belangrijkste deel van de begeleiding van de instructeurs. Daarnaast is het natuurlijk tijdens het geven van instructie lekker om op een begeleider terug te kunnen vallen, of als een begeleider tips weet te geven om een stap verder te komen.

In de nieuwe vorm van instructie aan nieuwe leden is ervoor gekozen alle instructie uit te voeren op zaterdagmiddag in twee blokken: tussen twee en vier, en tussen vier en zes uur. Tel daarbij nog een uurtje voor opruimen en sociaal gebeuren en je zit op drie uur tijdsbesteding per week. Alwin valt dat erg mee: "Het breekt hooguit je zaterdag, maar je leert wel veel mensen kennen zo."

Ook nieuw is dat een instructieploeg al na een kleine twee maanden roeien z'n eerste 500 meter wedstrijd doet. Het is spannend om te zien of de haal overeind blijft in zo'n situatie en de onderlinge competitie werkt veelal motiverend. Bovendien kan de ploeg zo ieder kwartaal z'n vorderingen terug zien in de gevaren 500-meter tijd.

Verder worden de roeiers na het afroeien niet losgelaten. De begeleiding gaat door - zij het minder intensief. Zo denkt men erover de instructie te verlengen tot en met C1-niveau. Dan kunnen leden pas echt zelfstandig het water op, is het idee. Bovendien compenseert in een C4 ieder elkaars fouten. In de C1 sta je er alleen voor.

Alwin schat dat zijn ploeg nu halverwege het afroeien is. Voor hem telt dat hij veel meer contacten heeft gekregen binnen de vereniging. De roeischool heeft zijn horizon verbreed buiten de vereniging van zijn eigen roeiploegje van vorig jaar. En daarbij heeft de instructeurscursus hem ook een stuk bewuster gemaakt van zijn eigen roeitechniek. Doordat we de kennis ook zelf in huis hebben, wordt de cursus aan toekomstige nieuwe instructeurs op maat gegeven. Misschien wat vroeg voor een terugblik, maar hij kan deelname aan de roeischool van harte aanbevelen.

DE 'BUMPING OP HEMUS' VAN ZATERDAG 21 FEBRUARI

door Lieke Huits

TOERTOCHTEN 2004

door Piet Hilhorst

Een totaal nieuwe commissie van maar liefst 9 leden heeft voor 2004 een reeks bijzondere en aantrekkelijke tochten en evenementen op het programma. Meld je ruim van tevoren aan via de intekenlijsten die vanaf ongeveer nu in de Villa hangen.

Pak je agenda erbij!

**Maandag 12 april,
tweede Paasdag
Eigen tocht:**

**De Hemus Voorjaars
Verrassingstocht**

Een roei-puzzeltocht vanaf Villa Hemus door onze eigen Eempolder. Aantal deelnemers vrijwel onbeperkt.

**Zondag 25 april
Ronde Hoepstocht**

Roeien op de Amstel en op de Waver vanaf RV Willem III.

We hebben de beschikking over 2 C4x+ van Willem III en over 6 wherries van RV De Hoop aan de Amstel. Er kunnen dus erg veel roeiers van Hemus meedoen. Een hele happening.

**Zondag 16 mei
Biesboschtocht**

Vanuit de KNRV Dordtsche. We nemen zoveel C-boten mee als er op de botenwagen kunnen. Spannende tocht door de Merwelanden en bij goed weer over de Beneden Merwede.

**Za/zo 19/20 juni
10e Hemus
Midzomertocht**

Vanaf zaterdag 21.00 uur tot zondag 4.00 uur

**Za/zo 15/16 augustus
Hemus Flevolandtocht**

Een weekend stevig toeroeien. Vanuit RV Pontos in Lelystad over de Larservaart en de Hogevaart naar overnachtingsplek in Biddinghuizen. De volgende morgen uitgerust over de Hogevaart door de Kampersluis over de Lagevaart naar Dronten en vandaar terug naar Lelystad.

**Zondag 5 september
Plassentocht Vinkeveen**

Een tocht van 35 km over de Amstel, Waver, Vinkeveense plassen, Kromme Mijdrecht. Vanuit RV De Ruyter in Uithoorn.

**Zondag 24 oktober
Hemus Najaarstocht**

Over de Vecht met eigen boten van Weesp naar Utrecht. Nu de drukte voorbij is kunnen we op ons gemak een keer De Vecht bevaren.

Teken in via de lijsten in de Villa.

Vrijdag 20 februari was ik naar de universiteit in Groningen geweest voor een open dag van Duitse taal en cultuur en had daardoor mijn wekelijkse roeitraining op Hemus moeten missen. Pas kwam ik weer thuis uit Groningen om snel nog wat eten op te warmen en zo vroeg mogelijk naar bed te gaan, want de volgende dag moest ik natuurlijk wel fit zijn voor... de Hemus bumping!

Zaterdag: Koud, weinig roeiers
Zaterdag om kwart voor twee was ik op Hemus voor de wedstrijd over 3,5 kilometer van de Kleine Melm tot de Driesluisenbrug. Het was koud maar gelukkig woei het niet hard. Erg druk was het niet voor aanvang van het grootse spektakel, maar we waren natuurlijk ook wel een beetje vroeg. Volgens mij waren er meer mensen van de wedstrijdorganisatie bezig rondom Hemus dan roeiers. We zagen alleen vier vrouwen staan die in een boordvier mee wilden doen aan de wedstrijd.

Wedstrijdjes over 500 meter

Rond 14 uur werd het al iets drukker: een aantal deelnemers voor de 500 meter was aangekomen. Ik had hen nog nooit bij Hemus gezien en dat bleek niet zo raar, want de meesten van hen hadden pas ongeveer twee keer in een roeiboot gezeten. Nu gingen ze hun eerste wedstrijdje roeien, in een C4.

Skiffen

Ik zou gaan roeien in 't Havik en mijn broer Koen in het Drakennest. Inmiddels was Jan Paul ook gearriveerd. Hij ging ook skiffen, in de Kleine Spui, dus het zou een spannende strijd worden!

Ingehaald en aangemoedigd

We waren ruim op tijd bij de start van de wedstrijd. De dames boordvier ging als eerste weg, daarna Koen, toen ik en tenslotte Jan Paul. Ik ging hard

van start in een achteraf bekeken te hoog tempo. Al na 500 meter was ik behoorlijk vermoeid maar ik moest doorroeien, want Jan Paul kwam met de tweede dichterbij. Ik moest me natuurlijk niet door hem laten inhalen, maar voor ik het wist was hij me voorbij, nadat ik hem per ongeluk iets te weinig ruimte had gegeven toen hij me in een bocht in wilde halen. Ik roeide dus het grootste deel van de race achteraan. Gelukkig kwam het coachbootje achter me aan en werd ik af en toe aangemoedigd. Ik wist er nog wel een flinke eindsprint uit te persen maar een toptijd was het niet geworden.

Koen winnaar: in skiff sneller dan dames boordvier

Terug bij Hemus hoorde ik dat Koen de dames boordvier had weten in te halen.

De wedstrijdjes over 500 meter waren inmiddels ook afgelopen. Hoeveel deelnemers er waren aan deze wedstrijdjes werd mij niet helemaal duidelijk omdat bij het voorlezen van de uitslagen die niet werden genoemd. Maar ik heb ongeveer drie of vier C4's zien inroeien. Al snel waren de uitslagen bekend. De winnaar was Koen: hij had sowieso al de snelste tijd geroeid en bleef vlak voor Jan Paul, en na omrekening werd zijn voorsprong alleen maar groter. Jan Paul was tweede en ik derde. De boordvier was laatste geworden, ondanks het feit dat ze luidkeels werden aange-

moedigd door Mirjam van den Hoorn die op boeg zat.

De uitslag klopt niet

Marien, die de wedstrijd leidde, had videobeelden gemaakt van de wedstrijd, waar we nog even naar hebben gekeken. Toen hij bezig was snert klaar te maken en nog wat worstenbroodjes, keek ik nog eens kritisch naar de uitslag: ik zag dat mijn tijd nooit goed kon zijn omgerekend. Nadat ik met de tabel in de hand getalletjes met elkaar had vermenigvuldigd, bleek ik er ruim een minuut op vooruit te zijn gegaan, waardoor ik uiteindelijk toch nog tweede ben geworden, achter Koen. De rest van de tijden heb ik ook nog nagerekend: die bleken wel te kloppen.

Geen prijzen

Wat wel een beetje jammer was, was dat er geen prijzen werden uitgereikt. Dat had misschien wel iets te maken met het geringe aantal deelnemers. Dus hierbij roep ik alle Hemus-leden op om over een paar maanden wel deel te nemen aan de Hemus bumping.

Marien enthousiast

Ondanks dat was het een erg gezellige middag, mede dankzij het enthousiasme van Marien, die videobeelden maakte, worstenbroodjes bakte en natuurlijk snert kookte, net als bij de eerste Hemus bumping die 'Snertwedstrijd' was genoemd.

SPEUREN NAAR EEN SLEUTEL: DE HEMUSLOZE WINTERWEDSTRIJDEN

door Lieke Huits

Jammer maar waar: de vier Hemus-roeiers Elke, Koen, Jan Paul en ik hebben niet geroeid in de skiff tijdens de Winterwedstrijden in Delft. En dat waren we toch zeker van plan. Voor mij waren deze wedstrijden erg belangrijk, want het was een van de laatste mogelijkheden geselecteerd te worden voor een talentenprogramma van de KNRB. Tijdens de Ergohead had ik namelijk net de limiet voor selectie niet gehaald. Waarom we niet naar Delft zijn gegaan, lees je hier.

Schaatsen, zwemmen, rennen
Van woensdag tot en met zaterdag had ik gelogeed bij mijn opa en oma in Geleen. Omdat ik zondag die wedstrijd zou hebben, moesten we zaterdag weer naar huis. En om goed voorbereid aan de start te verschijnen, heb ik in Geleen een paar keer op kunstijs geschaatst, met mijn opa baantjes getrokken in het zwembad en hard gelopen door de besneeuwde heuvels van Limburg.

Lekke tunnel

Zaterdagavond, weer thuis, werd ik door mijn coach, Marien, opgebeld: hij kon niet mee naar de wedstrijd omdat hij voor zijn werk een gat moest dichten in een tunnel van de Betuwelijn in Duitsland. Ik zou met de coach van Elke, Adriaan, mee kunnen rijden.

Vroeg opstaan

Toen was de grote dag daar: ik moest om kwart over acht bij Hemus zijn om van daaruit met de botenwagen naar Delft af te reizen voor de wedstrijd over 5 kilometer. Het had 's nachts streng gevoren en daarom had de wedstrijdleiding besloten het eerste wedstrijdblok, waar Elke

en ik in de skiff aan zouden deelnemen, een uur later te laten plaatsvinden. Om 11 uur zouden we starten.

Waar is de sleutel?

Maar toen ik bij Hemus kwam bleek het allemaal wat langer te gaan duren dan gepland. Adriaan had namelijk geen sleutel van het disselslot van de grote botenwagen en dus konden we niet weg. Een hele tijd heeft hij staan bellen met mensen die misschien de sleutel hadden, tevergeefs. Er waren wel twee mensen met de sleutel, maar eentje woonde in een uithoek van Leusden en de ander was niet te bereiken. Hoe het precies zat weet ik niet, maar het kwam erop neer dat Feike de sleutel had en die had uitgeleend aan een man die de oude botenwagen wilde gebruiken om boten naar zwembad de Octopus in Leusden te vervoeren voor de omslaanmiddag voor Hemus-leden. Die man had dus, zonder dat hij er erg in had, de verkeerde sleutel gekregen. En een ander had ook een sleutel, maar had die nog niet teruggebracht nadat hij ongeveer een week eerder de botenwagen had gebruikt. Even later kwam er nog iemand

aan fietsen die een briefje op had willen hangen waarop stond bij wie de sleutel was, maar dat was hij vergeten doordat hij op vakantie ging en pech had gekregen met zijn auto. Hij voelde zich erg schuldig over de situatie die was ontstaan, maar eigenlijk kon hij er ook weinig aan doen, want het telefoonnummer dat hij op het briefje had willen zetten had Adriaan al gebeld. Kortom, een complexe situatie.

Opriggeren dan maar

Al snel was het door al het gedoe kwart voor negen: Elke en ik moesten al om 10 uur het water op voor de start van de Meisjes 18 wedstrijd. Aangezien het ongeveer anderhalf uur rijden is naar Delft zouden we dat niet halen. Adriaan besloot daarom de wedstrijd voor ons maar af te blazen. In een later blok starten bleek niet mogelijk. Elke, haar moeder en ik gingen dus maar de boten die niet voor Koen en Jan Paul nodig waren weer opriggeren en terugleggen in de loods.

Geen Hemus-roeiers naar Delft

Toen ging ik maar weer naar huis. Koen vond dat ik wel heel snel had geroeid, maar daar

Hemus Bananenraces?

Nu we het toch over die naam hebben: de bumpings hebben nog geen officiële naam. Het eerste voorstel voor een naam kwam van Jos Wassink, die 'Kwartaalbokaal' een passende naam vond. De bumpings worden namelijk ongeveer vier keer per jaar georganiseerd. Later kwam Koen nog met het idee de bumpings 'Hemus Bananenraces' te noemen. Dit leek hem een leuke naam, om een aantal redenen: ten eerste past de naam goed bij een roeiwedstrijd, omdat een banaan erg energierijk is en daardoor goede prestaties kan opleveren. Verder geeft 'banaan' ook aan dat het evenement eigenlijk niet veel voorstelt: het draait meer om de gezelligheid. Koen vond de naam ook wel grappig, omdat roeiboten op bananen lijken en de naam afgekort H-BR is, de scheikundige verbinding waterstofbromide. Ook ik had een naam bedacht: 'Bibberbumping'. Ik kwam op die naam omdat het beide keren erg koud en nat was. De eerste keer, tijdens de snertwedstrijden regende en woei het heel hard. En nu was het dus erg koud. Kortom, het was echt bibberen voor de start. Maar misschien heb jij nog een leuker idee voor een naam voor deze kwartaalbumpings op Hemus. Heb je iets bedacht, geef het dan door aan de redactie van De Maand en misschien wordt jouw naam wel uitgekoken!

kon ik niet echt om lachen. Omdat de sleutel nog steeds niet bij de botenwagen was, was het de vraag of Koen en Jan Paul wel zouden kunnen starten. Al snel bleek dat ook zij geen vijf kilometer zouden roeien omdat de enige optie was met twee boten op de auto van Jan Paul te gaan, maar dat vond hij geen goed plan. De oude botenwagen gebruiken was ook geen optie, want die was waarschijnlijk nodig voor botentransport naar zwembad de Octopus.

Verbeteringsmogelijkheden

Dat er iets moet worden verbeterd aan het beleid rond de sleutel van het disselslot van de botenwagen lijkt me duidelijk. Het zou bijvoorbeeld al een hele verbetering zijn als meer mensen de sleutel zouden krijgen en bij iedereen bekend was bij wie je de sleutel kunt halen. Ook zou de sleutel op tijd teruggebracht moeten worden, om problemen te voorkomen. Misschien dat dat eraan zal bijdragen dat wedstrijden niet hoeven te worden afgeblazen vanwege zoiets op het eerste gezicht onbenulligs als een sleutel van een disselslot.

WONEN IN EEN MONUMENT

door Leonie Walta

Op een woensdagmiddag ging ik op bezoek bij Bertus en Ineke Hylkema. Zij bewonen sinds 1949 het huis op Plantsoen Noord 2. Een bijzonder huis, want het zit vast aan de Koppelpoort en is deel van de stadsmuur. Daarbij staat het aan het begin van de Eem, en is daarmee interessant voor onze serie "langs de Eem".

Bertus is ernstig ziek en aan zijn linkerzijde verlamd. Desondanks vindt hij het erg leuk om te vertellen, en zit ik een uurtje geboid te luisteren naast zijn bed in de woonkamer. Hij heeft toevallig ook nog iets met roeien: twee dagen in de week gaat hij naar een verpleegtehuis in de Birkhoven en doet hij daar oefeningen op een roeimachine. Wel vanuit de rolstoel, en alleen met de benen, zijn linkerarm is immers verlamd.

Burgemeester Molendijk

Hoe ze in het huis terecht zijn gekomen is een heel verhaal. Bertus ging vanuit Friesland naar Amsterdam om er voor beeldhouwer te studeren, en leerde daar zijn vrouw Ineke kennen. Een vriend van hem was de zoon van de toenmalige burgemeester Molendijk van Amersfoort, en zodoende kwam hij met hem in contact. In Amersfoort wilde men graag dat artistieke mensen de monumenten zouden bewonen, en ze kregen dit huis daarom aangeboden. Er was niet veel woonruimte in die tijd, en het huis is behoorlijk ruim, dus dit was een groot geluk. Wel hebben ze een tijd de helft van het atelier verhuurd om de huur te kunnen betalen.

Watermolen en 'nacht'poort

Vroeger was het huis een watermolen, en tevens een volmolen waar stoffen werden vervilt tot laken. Een van de ingrediënten die hiervoor benodigd waren was urine. De arbeiders uit de St Agathastraat kwamen hun urine hiervoor dagelijks inleveren, in de volksmond werd dit daarom het 'pisstraatje' genoemd. Het huis zit aan de landpoortzijde van de Koppelpoort, hier bevindt zich nog een smallere doorgang. Dit is een poort die alleen 's nachts werd gebruikt. De boeren die binnen de stadsmuur hun boerderij hadden en buiten de stadsmuur hun land konden hierdoor 's avonds laat nog naar binnen. Het huis is overigens 'in' de stadsmuur gebouwd, wat aan de binnen- en buitenzijde te zien is aan de karakteristieke bogen in de muur. Vroeger

woonden er in de Koppelpoort zelf ook nog mensen, nu geeft hier een schilder wat cursussen en kunnen mensen op een rondwandeling de poort van binnen bekijken.

Het huis is behoorlijk ruim. Op de onderste verdieping is nu de woonkamer van waaruit je uitkijkt op de beek en de stuw. Op de bovenste verdieping is naast een paar slaapkamers het atelier dat Ineke me laat zien. Een enorme ruimte waar door haar man uit hout en been gesneden beelden en voorwerpen nog zijn te bewonderen tussen alle gereedschappen door. Vaak is de indeling bij gebouwen die een industriële achtergrond hebben niet zo logisch, en lijkt het niet op een woonhuis, maar hier is dat toch allerminst het geval.

De Eem

De Eem ontspringt waar een aantal beken samenkomen, dit is bij de Koppelpoort. Vroeger liep er ook nog een riviertje achter het huis langs. Doordat hiermee vuil water werd afgevoerd naar de Eem stonk het soms erg. De Eem had vroeger ook nog een andere loop, voor een deel onder de huizen door. Bij de notaris aan 't Zand schijnt dit in de kelder nog zichtbaar te zijn. Bertus vertelt dat ze eigenlijk niet zoveel van de Eem meemaken, het huis ligt aan de beek bij de stuw, dus zien ze voornamelijk wat daar gebeurt. Soms zien ze er wel eens kanoërs hun bootje overtillen. Hij heeft wel geschaatst op de Eem, tot aan 't Raboes, maar ondanks de strenge winters kon dat niet vaak omdat de binnenvaart (graanscheppen) de Eem openhield. Verder is Bertus erg geïnteresseerd in de vogels die er allemaal bij het water te vinden zijn. Er zit vaak een reiger op het dak, die heet dan Gerrit, ongeacht welke reiger het is.

Veranderend landschap

Waar nu de spoorbaan twee onderdoorgangen kent aan beide zijden van de Eem waren eerder twee spoorwegovergangen. Vroeger hebben Bertus en Ineke veel gewandeld door de

tuinderijen aan de andere kant van het spoor. Op die plaats blijf ik nu zelf te wonen. De straten hier in de buurt - Bladweg, Stengelweg, Landbouwweg - doen nog herinneren aan deze tuinderijen. In die straten staan de 'Zweedse huisjes', gebouwd na de oorlog met Zweedse hulp. De huidige ontwikkelingen rondom het Eemkwartier vindt Bertus niet erg plezierig. Er ligt al jaren een enorme kale vlakte, en misschien komen er straks hoge kantoorgebouwen die het uitzicht bederven. Maar hij is ook wel benieuwd hoe het straks wordt. Verder hoopt hij dat er na hen in ieder geval weer mensen in hun huis komen wonen, en dat het geen kantoor of restaurant wordt.

En zo loop ik weer naar huis, over de spoorwegovergang. Ik zie graanscheppen aan de kade, ruik op de achtergrond de urinelucht van de volmolen en rechts zie ik de tuinderijen liggen. Dan sta ik ineens weer voor de deur van mijn nieuwbouwwoning en besef me dat ik me door het verhaal van Bertus aardig heb laten meeslepen.

De afstelcommissie bestaat uit:

- Sander Berger voorzitter
sjberger@hetnet.nl
- Wim Broekhuizen
- Jan Paul Kleijwegt
- Peter van der Mark
- Leonie Walta

HEMUS

Amersfoort

Hierbij machtig ik RV Hemus te Amersfoort om € 20 af te schrijven ten behoeve van 'Tafel Terminus' van mijn

rekening: _____
naam: _____
plaats: _____
handtekening: _____

HEARING VRIJWILLIGERS

vervolg van pagina 1

Aan het eind van de avond constateerde Feike Tibben opgelucht dat op de komende ALV de leden de proef tot invoering waarschijnlijk zullen steunen.

Maar is de invoer van het vrijwilligersbeleid echt alleen nog een kwestie van uitwerking? Marnix Smits roerde een gevoelige kwestie aan door te constateren dat op de hearing een actief deel van de leden aanwezig was. En dat dat op de ALV waarschijnlijk ook zo zou zijn. Als die akkoord gaan met de nieuwe regels, dan worden de minder actieve leden opeens verrast door veel hogere verwachtingen die Hemus aan hen stelt. Smits vroeg zich af of het bestuur rekening hield met extra opzeggingen als gevolg van het nieuwe beleid. Het bestuur dacht dat het wel mee zou vallen ('alleen ongemotiveerde leden zeggen dan op'). Maar wat denkt u?

Geef uw mening via de enquête op www.hemus.nl.

VAN HET BESTUUR

Het bestuur houdt zich bezig met grote en kleine zaken. De grote zaken vind je vanzelf terug in de andere verhalen. Dat gaat over het vrijwilligersbeleid, financiële zaken, het lange-termijnbotenplan, de Roeischool, en de komende ALV.

Daarnaast zijn er nog flink wat kleinere belangrijke punten aan de orde.

We krijgen de laatste maanden regelmatig verzoeken van andere verenigingen om bij ons een daagje te mogen roeien. De vraag is dan wat de bezoekers moeten betalen. Welnu, dat bedrag is conform wat in roeiland gebruikelijk is vastgesteld op € 6 per roeiplek.

Voorts is geconstateerd dat de voorzieningen voor toertochten aan de magere kant zijn. De toercommissie heeft een voorstel ingediend om voor iedere voor toertochten gebruikte boot een standaardpakket materiaal samen te stellen - van geus tot pikhaak. Dat voorstel is aangenomen en de spullen worden gemaakt dan wel aangeschaft.

Veiligheid blijft een punt van grote aandacht. Zoals je in de Villa en de botenloods hebt kunnen zien zijn er 'dingen om aan te denken' opgeprikt, met als uitgangspunt je eigen verantwoordelijkheid. Dit loopt vooruit op de nieuwe veiligheidsregels die in de najaars-ALV aan de orde zullen komen.

Onderdeel daarvan zullen zijn verplichte deelname aan een cursus indebootklimmen en aan een veiligheidsinstructie.

METEN IS (Z)WETEN

door Leonie Walta

Sinds kort kent Hemus een Afstelcommissie. Deze valt onder de verantwoordelijkheid van de materiaalcommissaris en houdt zich bezig met de afstelling van de boten.

Het voornaamste doel van de commissie is ervoor te zorgen dat er met het aanwezige materiaal zo goed mogelijk geroeid kan worden. De aspecten die we daarbij onder de loep nemen, zijn onder andere het span, de afstelling van de riem, de stand van de dolpen, de hoek van de dol, de hoek in de riem zelf, de dolhoogte en eventueel zelfs de door-het-werk maat. Daarbij hanteren we 'gemiddeld geaccepteerde' standaardafstellingen zoals die in menig roeiboek en op roeisites worden genoemd. Echter, niet alle boten hebben dolpen waarvan de hoek en/of het span af te stellen valt, waardoor de ideale afstelling niet altijd te realiseren is. Maar gelukkig verzorgen we ook dan, onder de gegeven omstandigheden, de best mogelijke afstelling.

Op 28 februari is de commissie van start gegaan met de Nimmerdor. De keuze voor deze boot had te maken met zowel de naderende Heineken Vierkamp en de Head of the River, als met een aantal klachten dat er al was over de afstelling van deze boot. De week daarop is 't Raboes onder handen genomen. Er is verder nog geen vast schema voor het afstellen van de boten, voorlopig wordt er gewerkt met een prioriteitenlijst. Dit houdt in dat als er veel klachten zijn over de afstelling, de boot eerder onder handen zal worden genomen. Heb je dus de indruk dat een boot niet goed is afgesteld, meld dit dan bij de afstelcommissie - zie het kader hier links.

Beste leden,

We schrijven 2 april 1990.

Enkele snoodaards heffen het glas in café Terminus: roeivereniging Hemus is een feit!

Een feit om bij stil te staan, een feit om te vieren.

De beste plek om dat te doen is de plek waar het begon:

2 april 2004, 20.00 uur: Tafel Terminus

Een feestelijk Hemus-roeidiner met:

- een beste borrel
 - heerlijke hapjes
 - tafelspeeches o.a. 'het eerste uur aan het woord' en 'de schrik van Baarn'
 - genoeg voor veel, veel voor weinig:
 - kosten € 20 per persoon.
- Opgeven is simpel: teken de machtiging en doe hem in het barkaartenbakje.

Het bestuur van Hemus

TAFEL TERMINUS

HEAD OF THE RIVER VALT IN HET WATER

door Leonie Walta

Zondag 21 maart. Alles afgelast behalve het damesveld.

Hieronder uitslagen en een korte impressie. In de rechterkolom van deze en de volgende pagina nog twee bijdragen.

Uitslagen Head of the River

D Cl8: 21^e van 30 in 21.51.5
Sabine Groenendijk, Japke Jansen, Caroline Vroegop, Mirjam van den Hoorn, Mathilde Cardous-Ubbink, Ellen Sulman, Eline Bloemen, Sigrid Jansen, stuur: Leonieke Hennes

M 18 4*: 5^e van 9 in 21.54.4
Elke Jurras, Suzanne van der Horst, Lieke Huits, Renate Schoemakers, stuur: Lianne van de Meer

D Cl 4* 15^e van 39 in 22.43.9
Leonie Walta, Marjolein Jurras, Eva Nielen, Debora van Herpen, stuur: Daan Smit

Tikkeltje te wild

Zondagmiddag. Te wild water... Regen. De Amersfoirde als paraplu.

Jos, Jan-Dirk, Jan

Beetje balen, dat wel.

WIND, GESPRINT EN EEN DUITSE PLOEG DIE WINT

De Heineken Roevierkamp

door Lieke Huits

Zaterdag 13 en zondag 14 maart hebben wij - Elke, Suzanne, Lieke en Renate met Daan als stuur - de Heineken roevierkamp geroeid, een (inter)nationale wedstrijd die bestond uit vier wedstrijden op de rivier de Amstel. We roeiden in de Nimmerdor, in het Meisjes 18 veld, met Renate op slag, daarachter Lieke, dan Suzanne en op boeg Elke.

Twee dagen

Zaterdag roeiden we 's middags de 2500 en aansluitend de 250 meter. Zondag vertrokken we om zeven uur naar Amsterdam voor de 750 meter. Pas laat op de middag moesten we de laatste wedstrijd, de 5000 meter, roeien.

Veel publiek

Bij de 2500 meter startten we als laatste van het meisjes 18

dubbel vieren veld, waardoor we niet echt opgejaagd werden, wat wel jammer was. We werden wel telkens hard aangemoedigd door veel publiek langs de kant, dat niet, zoals bij bijvoorbeeld tenniswedstrijden, lekker onderuitgezakt en af en toe wegduttend, het sportieve gebeuren gadesloeg. De rollen leken eerder omgedraaid te zijn: Het grootste deel van de tijd hingen de roeiers sloom in de boot te wachten op het startsein terwijl tijdens de wedstrijden grote hordes supporters de roeiboten op de fiets bij probeerden te houden.

Warme kleren

Van vorig jaar, toen we samen in een acht de Heineken roeiden, wisten we nog maar al te goed hoe lang het wachten voor de start kon duren. Vooral achten kunnen bij de start letterlijk dwarsliggen. Uit voorzorg hadden we daarom warme kleren meegenomen. Dat was wel nodig, want er stond een zeer harde, koude wind. Als je bij de start om je heen keek zag je niets anders dan boten. Het was dan ook lastig op de goede plek voor de start terecht te komen, zonder andere boten aan te varen.

Sturen

Zaterdag bleek het roertje niet goed te werken, waardoor we bijna de bocht uit vlogen. We moesten meesturen met onze stuurman om niet in de kant te belanden. De volgende dag de boot gemonteerd, waardoor Daan bij de 5000 meter zelfs bochten kon afsnijden.

Warme chocolademelk

Zondagavond gingen we pas laat weer naar huis, na nog gezellig wat nagepraat te hebben bij een kop warme chocolademelk. Toen bleek ook nog eens een keer hoeveel werk onze coaches, Adriaan en Marien, hadden verzet: Adriaan was zaterdag de hele dag bij de wedstrijden en Marien zondag. Marien bleek zelfs een doos koekjes voor Daan te hebben gekocht, om hem te bedanken voor het sturen. Want dat sturen had hij zeker goed gedaan, voor de eerste keer op een grote wedstrijd.

Snelle Duitsers

Uiteindelijk zijn we van de acht deelnemende ploegen zevende geworden. We hadden namelijk sterke concurrentie van een aantal Duitse ploegen. Van de acht Meisjes 18 dubbel vieren waren er maar liefst drie van Duitse roeiverenigingen, die eerder thuis leken te horen op de Olympische Spelen dan op de Amstel: Ze eindigden als 1e, 2e en 3e, ruim voor alle Nederlandse deelnemers. Op de 2500 meter roeide de snelste van de Duitse ploegen 8:44.8, terwijl wij 9:41.2 roeiden. En op de kortere afstanden roeiden ze ook een stuk harder. Bij de 5000 meter startte de snelste Duitse ploeg als laatste, maar wist ons toch enkele meters voor de eindstreep met een duizelingwekkende snelheid in te halen. Toch maar wat extra traininkjes inlassen voor de Head van volgend weekend dan maar...

NAT MAAR VOLDAAN

door Koos Termorshuizen

Zaterdag 20 maart. Stromende striemende regen, een wind waarbij je denkt dat varen een onmogelijke opgave is. En wat komt daar zomaar ineens aan? De Amer, met deze ploeg doorzetters.

Van links naar rechts: Floor, Rosan, Timo, Maartje en Irso

SCHOONMAAK EEM LEUKER DAN OIT

door Yteke Braaksma

Op zaterdag 3 april gaan Hemus en BWV De Eem samen de Eemoever schoonmaken. Deze jaarlijkse activiteit wordt deze keer leuker dan ooit, dus doe mee!

We vertrekken om half elf vanaf de Villa. We maken de oever schoon tot Zwarte Willem. Als je niet weet waar dat is, is dat op zich al een

reden om mee te doen...

Daar ontmoeten we onze collega's uit Baarn. Aan de overkant ligt fietsboot Eemlijn klaar. We worden met z'n allen overgezet. Aan boord van de Eemlijn krijg je verversingen en een boeiend verhaal door het Waterschap Vallei en Eem.

Daarna varen we met de Eemlijn terug naar Hemus.

Als dat niet leuk is... Dus: zaterdag 3 april, 10.30 uur, Villa.

BARDIENSTEN

27	10.30-13.00	Remco Lansink en Bart Lohmeijer
28	10.30-13.00	Jan-Jaap v/d Lee, Martine Molenaar
29	19.30-22.00	Peter v/d Mark, Piet Molenaar
30	19.30-22.00	Cees Medema, Willemieke Molenaar
31	19.30-22.00	Jos v/d Meer, Nathan Molenberg
1	19.30-22.00	Cornelijne vMeeteren, Marien Mortier
3	10.30-13.00	Hans Meijer, Floris Mulder
4	10.30-13.00	Geert Mensing, Hetty Nagtegaal
5	19.30-22.00	Dolf Messnig, Mark Nahon

maart

april

Vandaag zouden we de Head varen. Man, ik was er helemaal klaar voor.

Volgestampt met spaghetti, goede conditie, gister geen sigaren, geen sex en 1 bier-tje maar. Gaat-ie niet door. Ze vonden het te hard waaien. Nou ja!

Gister was er een witte vier van de stellingen gewaaid: de Zilvermeeuw. Ja, wie noemt z'n boot dan ook zo? Affijn, papa was weer vroeg thuis vandaag en kon lekker door met de konijnenren. Het beest boft maar weer.

vervolg

bardiensten
april

6	19.30-22.00	Dorothé Messnig, Sjoerd Nauta
7	19.30-22.00	Marc Metz en Jort Neijenhuis
8	19.30-22.00	Marian Minkes-Prinsen en Tica van Nes
10	10.30-13.00	Hielko v/d Molen en Elly de Nie-Bosman
13	19.30-22.00	Claudia van Niekerk en Charlotte Onland-Moret
14	19.30-22.00	Eva Nielen en Jan Cees Overbosch
15	19.30-22.00	Wiep Nijdam en Petra van Staalduinen
17	10.30-13.00	Aldert Nijhuis en Eva Overweel
18	10.30-13.00	Petra Noppe en Ruud Padt
19	19.30-22.00	Michael Meulenkamp en Peter Peters Sengers
20	19.30-22.00	Jet Plomp en Marina Schaink
21	19.30-22.00	Gerard Pruis en Koert v/d Scheer
22	19.30-22.00	Mark Punt en Arjan Scherphuis
24	10.30-13.00	Brigitte Quillettes en Ak Schimmel
25	10.30-13.00	Antoinette van Raaij en Mirjam Schippers
26	19.30-22.00	Martijn Reinhold en Sonja Schoppers

DAMES 8+ OVERZEE

door Tijda Deisz

Ons plan om naar Engeland te gaan ontstond in november 2003 tijdens een gezellig etentje bij Mirjam. We wilden weer een doel hebben om te trainen maar hadden geen van allen zin om weer mee te doen met de Head in Amsterdam. Het moest iets anders worden en daarom werd het de dames Head in Londen. Engeland is toch hét roeiland van de wereld en daar een keer een wedstrijd roeien leek ons wel leuk. Vanaf dat moment stond alles in het teken van the 64th Womens' Eight Head Of The River Race.

Alles regelen

Een boot, de inschrijving en het vliegticket moesten geregeld worden, de ploeg was nog niet compleet en een slaapplek moest gevonden worden. De boot werd gevonden bij de Westminster School Boat Club in Putney. David, de contactpersoon van de Boat Club, beschreef de boot in zijn mail aan Hetty als *rather old* maar wij waren er al hartstikke blij mee. Andere club vroegen aardige bedragen voor het lenen van een boot en deze was helemaal voor niets.

De ploeg was een volgend probleem. We waren nog maar met vijf personen: Mirjam Schippers, Hetty Visee, Petra Noppe, Monique Dijkers, Ingeborg Stokhof en mijn persoontje. We hadden er dus nog drie nodig. De eerste twee werden binnengehaald door Mirjam. De zus van Mirjam, Eva Schippers, en haar roeimaatje bij ORCA, Marjoke Heneweer, wilden graag mee. Marjoke zou onze stuur worden.

De laatste roeister, Ellen Sulman, werd uiteindelijk een paar weken voor de wedstrijd bij Hemus gevonden. En toen waren wij dus compleet en konden we een week voor de head nog net eenmaal met de voltallige ploeg trainen. Hoewel niet slecht, kon het op een aantal puntjes nog wel wat beter. Maar we hielden de moed erin want als het op de generale repetitie slecht gaat...

Crea-clubje

Op 5 maart vertrokken we om half acht 's avonds met de trein naar Schiphol. Onze roeiploeg leek meer op een crea-clubje. We hadden bedacht dat we nog iets gekks op de achterzijde van onze rode Wibra-vestjes, die Petra voor ons geregeld had, wilden. Omdat het duidelijk de sluitpost van onze voorbereiding was, waren we druk in de weer om de ogen, want dat was het geworden, op de rug te naaien. Kenners onder ons met kinderen zullen die ogen vast begrijpen want het schijnt iets van Semanstraat te zijn (Elmo?).

Vervolgens met Easyjet naar Stansted. Door vertraging kwamen we daar pas om 23.00 uur (engelse tijd) aan. Gevolg was dat we nog net de laatste trein en metro naar ons hotel, het Holland House Youth Hostel, hadden. Gelukkig had Monique de hele route van te voren goed doorgenomen waardoor het allemaal van een leien dakje ging en de rest van de ploeg alleen maar braaf achter haar aan hoefde te lopen. Om 1 uur eindelijk op de plaats van bestemming. Met z'n negenen hadden we een kamer van zo'n 4 bij 5 meter. Krap maar gezellig en geen snurkers: we sliepen als doornroosjes.

Naar Putney

De volgende dag naar Putney waar onze boot lag. Om 12 uur op de plaats van bestemming. Toen ik de Thames zag kreeg ik wel even de kriebels. Wat een plas water en wat een stroming. De Amstel kan er zeker driemaal in. Het formaat van de botenhuisen daar is ongeveer gelijk aan dat van de benedenverdieping van een eengezinswoning. Passen en meten dus. We hoeven bij Hemus dus niet te klagen dat onze boten zo krap liggen want in het roeiland van de wereld liggen ze nog veel krappier. Omdat onze contactpersoon David er nog niet was wachtten wij 'rustig' af en keken alvast hoe we straks de boot in moesten klimmen. Daarvoor neem je een paar kaplaarzen uit een vergaarbak - veel Engelsen doen het gewoon op blote voeten -, doe je je sokken uit en stap je in.

Onze boot

Onze boot: een gele Empacher met roze big blades. Marjoke's roze reddingvest paste er geweldig bij. Het enige nadeel van de boot was dat er geen geluidsinstallatie in zat. David vroeg verder nergens naar en liet ons een video van het traject zien: een soort stuurlieden-video. Tot dan toe was Marjoke vol zelfvertrouwen, maar die video kreeg ook zij de kriebels. Er blijft namelijk niet veel van je boot over als je tegen zo'n brugpijler vaart. Maar de Thames is breed en de beste vaarroute is in het midden. Geen bochten afsnijden en gewoon middenop blijven, dan kan er niets mis gaan.

Rust

Een stevige lunch van zoete broodjes en bananen, 14.00 uur. Van de drukte en chaos die ik van andere wedstrijden ken, was tot dan toe nog geen sprake. Alles ging heel relaxt en rustig. Het enige verschil met een paar uur daarvoor was dat het wat drukker was

Marjoke ook door haar bekje schreeuwde, niet te horen.

Rain

We waren amper 10 minuten onderweg of de eerste druppels waren voelbaar. Al snel waren we doorweekt door een forse bui. Hoe verder we oproeiden hoe drukker het werd. Een geweldig gezicht, al die achten. Langs de Thames heb je overal botenhuisen, dus langs het hele traject kon opgestapt worden.

Bij de start moesten we aan bak- en stuurboordzijde achter elkaar, in oplopende nummers naar de start toe, gaan liggen. Voorbij de start draai je dan één voor één om en roei je naar de start. Leuk is dat je dan de eerste divisies voorbij ziet komen. Zo zag ik dan

geworden.

Het 'instappen' in de boot ging vlekkeloos. Net of we het zo gewend waren. Kaplaarzen en jacks gingen mee want het was nog een flink stuk oproeien en de start was pas om half vier. Na de wedstrijd hoefden we de boot niet terug te roeien want ons botenhuis lag bij de finish. De bootindeling was als volgt: stuur: Marjoke, slag, Mirjam, 7 Hetty, 6 Petra, 5 Monique, 4 Ellen, 3 Evan, 2 Tijda en 1 Ingeborg. De eerste halen in onze gele Empacher voelden direct goed aan. Het was een lekker bootje. Alleen was de stuur op boeg, hoe hard

ook tot mijn verbazing en afgrijzen - ik zat te verkleumen in de boot - dat veel Engelse dames het zomerpakje maar aangehouden hadden. Wij zaten in de veteranenklasse met startnummer 199. Naast drie Engelse ploegen deden in onze klasse een ploeg uit Berlijn en een van Willem III mee. Voor de start had Ingeborg aangegeven dat ons nummerbord, dat voorop de boot met klitteband moest worden bevestigd, door de regen los was komen te zitten. Als je het kwijt raakt kost dat je 30 pond. Wij dachten dat het niet zo'n vaart zou lopen en dat dat ding het wel zou houden.

Start

En toen was het eindelijk onze beurt. Vanaf het moment dat we oproeiden naar de start voelde het goed. Het opzetje na de start ging ook goed. En toen dóór. De boot die na ons was gestart, bleef aardig op gelijke afstand maar daarachter kwam een boot met elke haal dichterbij: Willem III, dat even later over ons heen den derde. Net op dat moment hoorde ik Ingeborg achter mij rommelen. Ze liet zelfs lopen. Ik hoorde haar iets zeggen over nummerbord tot ik dat ding in mijn rug voelde en begreep wat daarachter allemaal gebeurde. Ingeborg had gezien dat het steeds schever ging hangen het eraf gehaald. Wij als zuinige Nederlanders hebben immers geen zin in een boete van 30 pond. Na nog wat gerommel had ze het ergens anders gelegd en konden we de race weer met z'n achten vervolgen. Door de heftiek van het inhalen van Willem III had verder niemand in de boot iets ervan gemerkt. Terug bij het botenhuis bleek dat de Thames al weer zowat zijn laagste stand had bereikt wat betekende dat wij nu met die grote laarzen de boot over glibberige steentjes moesten dragen. Toen wij instapten was de Thames op zijn hoogste stand en stond het water tot aan de weg.

Na afloop

In de loods inspecteerde David de boot. Daarna douchen en omkleden. Die Engelse dames vonden ons maar vreemd. Dat we zomaar bloot naar de douche liepen. Hoe bloot ze er zelf op straat ook bijlopen, op het moment dat ze onder de douche gaan, gedragen zij zich ineens weer heel preuts. Ze gaan nog net niet met kleren en al onder de douche maar het scheelt niet veel.

's Avonds als afsluiting van een ontzettend leuk en gezellig weekend een hapje in de stad gegeten. Ook hier verbaasde ik me weer over de Engelsen. Terwijl ik een trui en een jack aan had liepen zij er halfbloot en op open pumps bij. Je zag ze zelfs op een terrasje een ijsje eten. Deze mensen moeten winterhard zijn. Maar winterhard of niet, ze zijn ook supervriendelijk en ontzettend gastvrij. De volgende dag weer om elf uur op pad. Gelukkig kon Eva ook nog mee. Door een actie van Mirjam was haar paspoort achter een schot terecht gekomen. Het personeel van ons hotel was wel voorbereid op zulke acties en haalde het met een stofzuiger weer tevoorschijn. Dit was een geweldig weekend. Ons volgende doel is een wedstrijd in een warm land. Laat de zomer maar komen!

ALV 28 APRIL

van het bestuur

Best Hemuslid,

Hiermee nodigen we je van harte uit om de voorjaars-ALV bij te wonen.

De vergadering zal plaatsvinden op woensdag 28 april 2004 in de Sporthal Zielhorst aan de Trompetstraat in Amersfoort, aanvang 20:00 uur.

De agenda luidt als volgt:

1. Opening en mededelingen
2. Verslag van de ledenvergadering op 5 november 2003
3. Vrijwilligersbeleid
 - a. Toelichting vrijwilligersbeleid
 - b. Wijziging Huish. Reglement
4. Wijzigingen in commissies
5. Roeischool
6. Veilig roeien
7. Lange Termijn Botenplan
8. Financieel 2004
 - a. Jaarrekening 2004
 - b. Verslag Kascommissie 2004
 - c. Decharge bestuur en kascommissieleden
9. Jaarverslag 2004
10. Wisseling bestuursleden
11. Rondvraag en sluiting

We hopen dat er veel leden aanwezig zullen zijn. Er worden belangrijke beslissingen genomen.

Bovendien is het een goede gelegenheid om na de winter je ploeggenoten weer te zien en afspraken te maken om weer in de boot te stappen!

De stukken voor deze ALV ontvang je binnenkort per post.

HET RESULTAAT?

van de redactie

Tijda rept hiernaast met geen woord over de uitslag. Niet dat dat belangrijk is, maar toch.

Welnu, die vonden we op internet: nummertje 205 van de 265 gefinishte ploegen, in 22'33,23".

HEAD 2004 LADIES ONLY

door Leonie Walta

Openingsklassieker afgelast door storm.

Op 21 maart j.l. zou de Head plaatsvinden. De zware storm gooide roet in het eten waardoor de beide herenblokken werden afgelast. De dameshead vond 's ochtends nog wel plaats maar onder zeer zware omstandigheden.

Drie ploegen van Hemus kwamen in actie. Gelukkig was er geen schade, maar andere verenigingen hadden hier wel mee te maken. Zo vloog de Zilvermew van Baarn bij het aflanden op zaterdag zes meter door de lucht om vervolgens op straat te belanden. Bij het oproeien zonk een aantal ploegen of kwam aan lage water terecht waar ze niet meer weg konden komen. Dit laatste werd ook tijdens de wedstrijd gesignaleerd.

Bij de herenploegen grensde de teleurstelling aan de opluchting. Tijdens de traditionele Headchinese waren er gelukkig voldoende heroïsche verhalen te vertellen.